

G1, OSK „B“: BK Lipník n.B.**20:63 (8:18, 4:13, 2:17, 6:15)**

Body: Plachá 4 – TH 6/2, Koukalová 3-4/3, Augustinová a Grohmanová 3-2/1, Uvázlová 2-3/0, Peřinová a Šťastná 2, Bahounková 1-2/1, Blahutová, Bortlová, Chodilová, Kutáčová, Trčková a Vychodilová 0. TH 19/8 = 42%. F- 22.

G2, OSK „B“: BK Lipník n.B.**20:86 (0:18, 4:30, 14:13, 2:25)**

Body: Plachá 10 – TH 2/0, Bahounková 4, Kutáčová 2-2/0, Bortlová, Uvázlová 2, Koukalová 0-2/0, Augustinová, Blahutová, Grohmanová, Chodilová, Peřinová, Šťastná, Trčková a Vychodilová 0. TH 6/0 = 0%. F- 20.

Do 5.minuty druhého utkání držíme stav 0:3, Lipník bere time-out. Pochvala našich hráček za úsilí v obraně vyšumí naprosto do ztracena, protože s prvním vyhozením soupeřek po TO ztrácíme koncentraci, holkám praská tepelná pojistka okruhu vnímání a myšlení a motor se beznadějně zapéká a přestává fungovat. Docela málo, ne, vydržet 3 minuty? Docela zajímavé je souběžně poslouchat spoluhráčky na lavičce, pokud tedy nerozebírají dětské drby a vůbec něco sledují, jak začínají být „chytřejší“ a kritizovat své kolegyně na hřišti...do doby, než samy vstoupí do hry a kupí stejné chyby jako ty, které před tím s úspěchem kritizovaly. One team, one dream.

Kdyby se aspoň naši soupeři museli na vítězství nadřít. Kdyby se aspoň museli kondičně vydat, nebo se obtížně probíjet přes naši obranu. My jim, bohužel, v panice a částečném zatmění myslí polovinu míčů naházíme sami do rukou a o druhou přijdeme, když končíme se zakončením v rozích hřiště, či daleko pod deskou, abychom si vybrali nejproblematictější místa, ze kterých se prakticky nejde dostat. Hlavu coby aktivované řídicí centrum řízení pohybů na hřišti zatím s úspěchem nepoužíváme a zkoušíme metodu pokusu a omylu. Co na tom, že 100x to nevyšlo. Že by po 101.?

Leč nekritizujme vše. Nebýt opravdu charitativních dáreků v podobě jasných míčů do rukou děvčat z Lipníka (s tím se nakonec setkáváme i v mnohem vyšších soutěžích), dařilo se nám lépe vyvážet míč dopředu, holky se nenechaly dostávat pod tlak při vyhození po koši a četnost zakončení rovněž nebyla úplně marná. Bohužel četnost ještě neznamená úspěšnost. Kropit střely na koš jako ruská armáda s tím, že něco musí padnout, má něco do sebe a dějiny to potvrzují. Výhodnější je však zachovat chladnou hlavu, vybrat si střelecký úhel a s pevným pokrytím míče ho vystřelit, než pouze nahodit, kde směrem, kde tušíme koš.

Děvčata dokázala několikrát projít po křídle a dokonce i zakončit (Bahy, Žuža, Sába, ale i Deny, Kuty, Grohmy), výborně do šancí jim balóny dávala Kouky, občas Happy, míč už potkávala a statečně se prala Trči. Ovšem schází nám stále čtení soupeřovy obrany a rozhodnutí, zda jít okamžitě samy driblinkem (takto ukázkově získala na sebe F+ Kouky), nebo bez váhání vyhodit přesně na nabíhající hráčku a vyrazit za ní doplnit útok. To nyní je a bude spolu s naším problematickým přihráváním větším zadáním basketbalových tréninků. Dochází nám bojovnost a energie v prohrávaných zápasech. Inspirovat se každá hráčka mohla u svých rodičů během utkání a soutěžení v rámci Vánoční besídky. S těmito hráčkami a hráči bych utkání neprohrál. Tak má vypadat nadšení. Je-li srdce, je i výkon!